

Breekbare momenten in een vurige dialoog

MUZIEK
SALLINEN

★★★★☆

Amsterdam Sinfonietta roept ijle klankvelden op in *Chamber Music VII*, het nieuw celloconcert van de Fin Aulis Sallinen.

Lonneke Regter

AMSTERDAM Speelse, brommerige stootjes van een cello, bijeengehouden door een teer weefsel van strijkers: een fraai begin van een nieuw celloconcert dat Amsterdam Sinfonietta heeft losgeweekt bij de Fin Aulis Sallinen (1935) en zaterdag in het Amsterdamse Muziekgebouw met de cellist Pieter Wispelwey in première bracht. *Chamber Music VII* droeg als enige werk bij aan 'Fins kristal', de titel van het concert.

Sallinen, thuis in de jazz en met een zestal opera's en acht symfonieën op zijn naam, had weinig structuur aangebracht in zijn eendelige stuk. Na een woud van onduidelijke lijnen en een vloeiende cadens ontstond een innig vurige dialoog tussen de cello en het strijkorkest, die subliem overging in luchtige onschuld. Breekbare en de kostbaarste momenten vormden ijle klankvelden die opdoken tussen gelaagde passages en improvisatie-achtige cellomelodieën.

De ondertitel van het celloconcert, 'Puut, kaikki heidän vihreytensä' (Bomen, en al hun groenheid), een citaat van de dichter Paavo Haavikko (1931-2008), leek meer te slaan op twee vertolkte werken van een van de grondleggers van de Finse moderne muziek, Jean Sibelius. In het zelden gespeelde *Rakastava* (De geliefde) doemden associaties met felgroene bladeren en mysterieuze bossen op, overschaduwd door de meesterlijk opbloeiende *Valse triste* als toegift.

In contrast daarmee verliep *Suite italienne* voor cello en strijkorkest stram. De verformfaaide uitvoering van het vijfdelige werk, een bewerking van het ballet *Pulcinella* door Benjamin Wallfisch, steeg door kortademig, slordig aandoend spel van Pieter Wispelwey en een zagerige aanpak van Amsterdam Sinfonietta niet boven het niveau uit van een studiestuk.

In de *Strijkersserenade* van Tsjajkovski liet het orkest zich van een gestileerde kant zien: sierlijk, fluweelzacht met smeug sentiment; alles keurig in het gareel gehouden door de concertmeester Candida Thompson. De finale mondde uit in een koelbloedig wedstrijdje om het snelst. Ontnuchterend.

Fins Kristal, Sibelius, Stravinsky, Sallinen en Tsjajkovski door Amsterdam Sinfonietta, 6 maart, Muziekgebouw aan 't IJ, Amsterdam.

Tournee t/m 14/3.

Realliteit wint het van escapisme

